

stichting
onyame

in deze nieuwsbrief **BRIEF VAN LYDIA UIT GHANA** **ONDERTUSSEN IN GHANA**
REISVERSLAG GERDA EN WIM **ACTIVITEITEN VAN HET BESTUUR**

brief van lydia uit ghana

Mijn naam is Lydia Asebitaka Akum. Ik kom uit Doninga, een dorp in de Upper East Region in Ghana. Ik ben landbouwadviseur in het oosten van Ghana. Ik ben getrouwd met Paul en we hebben een zoon, Levi. Mijn twee zussen en een neefje wonen ook bij ons.

Dankzij mijn pleegmoeder Marleen en Stichting Onyame heb ik een opleiding kunnen volgen. Het is altijd mijn grote droom geweest om landbouwdeskundige te worden. Onlangs heb ik mijn bachelor landbouwkunde afgerond. Stichting Onyame heeft mij geholpen met het betalen van mijn studiekosten, zodat ik mijn salaris kon gebruiken om studieboeken te kopen en mijn gezin te onderhouden.

Ik wil via deze weg mijn dank betuigen aan Stichting Onyame, het bestuur en alle donateurs. God zegene u voor het goede werk dat u doet, voor het geven van hoop aan mensen in nood. Ik vertrouw op God in mijn werk dat ik voor de stichting doe op het gebied van landbouw. Ik hoop in de toekomst een fokprogramma voor dieren op te zetten, weer een nieuwe droom... Nogmaals hartelijk dank •

ondertussen in ghana

De eerste vier weken in Ghana zijn omgevlogen. Neef Evert en een studiegenote reisden 11 oktober met mij mee en hebben een geweldige tijd in Ghana gehad en met hun aanwezigheid ook onze kinderen een geweldige tijd bezorgd. Zij kwamen hierheen om in het kader van een opleiding een opdracht/onderzoek uit te voeren. Onze Nederlandse bestuursleden, Wim en Gerda, zijn inmiddels ook ruim twee weken geweest. Dat zijn twee heel intensieve weken geweest, met veel ontmoetingen, gesprekken en indrukken. Zij zullen hier zelf meer over schrijven.

Ik wil hier nog wel kwijt dat naar mijn mening door hun bezoek het wederzijds begrip en vertrouwen vergroot is en dat ik er van overtuigd ben dat het zal leiden tot verdere groei en verbetering van het werk dat we in Ghana mogen doen.

Ik ben persoonlijk dan ook heel dankbaar voor het feit dat ze, naast alles wat ze al voor de stichting doen, de tijd en moeite hebben genomen om hierheen te komen en een paar weken met ons door te brengen. Hun observeringen, feedback en suggesties zijn heel waardevol voor mij persoonlijk en voor de stichting in het algemeen.

Tijdens onze bezoeken aan al onze projecten hebben we ook Junior, een inmiddels dertienjarige jongen met HIV, waar ik eerder over schreef, kunnen bezoeken. We troffen hem gelukkig in goede gezondheid aan. We hopen dat dit op deze voet door zal blijven gaan en dat hij een voorbeeld en bemoediging voor andere mensen met HIV mag zijn, namelijk dat er met goede zorg en medicatie hoop op een toekomst is en dat men, ondanks deze besmetting, een 'normaal' leven kan leiden.

Ook de andere projecten troffen we naar tevredenheid aan. Dit is een van de twee periodes per jaar dat er microkredieten afbetaald en verstrekt worden. Het is mooi om te constateren dat dat steeds beter en soepeler verloopt.

Tijdens de ontmoetingen met de groepen maakten de deelnemers van de gelegenheid gebruik om aan de bestuursleden te laten horen hoe deze microkredieten hen tot nu toe al geholpen hebben. Men vertelde dat meer kinderen naar school gaan en er geld is voor gezondheidszorg (verzekering). Een meisje dat haar moeder vertegenwoordigde in de vergadering wist te vertellen

dat, sinds haar moeder lid is van een groep, de moeder beter voor het gezin kan zorgen, doordat er bijvoorbeeld elke dag wat te eten is. Verder getuigden de vrouwen voor het eerst eigen bezit en zelfstandigheid te hebben. Omdat dit eventueel tot jaloezie en tegenwerking bij de mannen zou kunnen leiden, worden de mannen ook betrokken bij de voorlichting en training die we geven. En één van de vrouwen vertelde blij dat haar man meer thuis was en hun relatie verbeterd was, omdat zij, vanwege eigen middelen, minder aan zijn hoofd hoefde te zeuren om geld, voedsel, et cetera.

Al met al waren deze verhalen heel bemoedigend en meldden toehoorders zich spontaan aan om ook deel te kunnen worden van de groepen. We hopen dan ook dat we hiermee door kunnen blijven gaan, en in de toekomst meer mensen op weg kunnen helpen naar een beter en zelfstandig bestaan.

We blijven nog wel zoeken naar mogelijkheden om het resultaat van dit project te verbeteren. Namelijk dat de mensen niet alleen beter af zijn zolang ze hulp/leningen van ons krijgen, maar dat ze daarnaast ook voldoende kapitaal op kunnen bouwen om na verloop van tijd zichzelf en hun eigen activiteiten te kunnen blijven bedruipen.

De aanbevelingen van een evaluatie van een paar jaar geleden hebben beslist tot vooruitgang geleid, maar we blijven zoeken naar mogelijkheden om het spaartegoed van de groepsleden verder te kunnen laten groeien gedurende de jaren dat ze deel zijn van het project. We gaan met nieuwe suggesties van de bestuursleden aan de slag en hebben er alle vertrouwen in dat de resultaten steeds verder zullen verbeteren.

De kliniek in Olebu

De voorbereidingen voor de opening van de kliniek verlopen gestaag. We hebben een verloskundige bereid gevonden ons verder te helpen met de officiële registratie en hopen dat dit verder voorspoedig zal verlopen.

Evelyn, de oudste dochter van Vida, is verpleegkundige en doet nu ook de verloskundeopleiding. Ze is nu al van grote hulp en ook in de toekomst vertrouwen we erop dat ze een belangrijke rol in de kliniek zal kunnen gaan spelen.

Een van mijn pleegkinderen, Lydia, is landbouwdeskundige. Ze stelde zich voorop deze nieuwsbrief al aan u voor. Lydia heeft naast haar werk voor het ministerie van landbouw de afgelopen twee jaar een bacheloropleiding gevolgd aan de universiteit van Cape Coast. Ik ben ontzettend dankbaar en trots dat ze deze opleiding met succes heeft afgerond. Het waren beslist geen makkelijke jaren: ze begon de opleiding toen ze net een maand getrouwd was en voor twee zusjes zorgde, waarvan er één ongewensd zwanger werd en een kind kreeg. Lydia zelf werd ook zwanger en kreeg haar eerste kind. Ze moest in haar vrije tijd en weekenden haar eigen werk voortzetten, terwijl huis/werk en universiteit ruim 8 uur reizen van elkaar verwijderd waren. Maar haar grote inzet en vastberadenheid en de fantastische support van haar man Paul hebben geleid tot een mooi resultaat (ze behoorde tot de besten van de groep).

Ik hoop nog tot eind januari in Ghana te kunnen verblijven. In de komende periode hoop ik nogmaals alle projecten te kunnen bezoeken en medewerkers te coachen naar verdere zelfstandigheid. Ook hoop ik vaart te kunnen zetten achter de opening van de kliniek en samen met mijn medewerkers hier verder na te denken over en werken aan grotere zelfstandigheid van de verschillende projecten.

En naast alle verplichtingen hoop ik ook verder te genieten van het moeder-zijn van zoveel lieve en mooie kinderen. Met kerst en oud-en nieuw hopen Huub en Marli ook hierheen te komen, terwijl Ben in Nederland werkt en zich voorbereid op een bezoek aan Ghana in het voorjaar van 2018.

Op 30 december hoop ik met alle (pleeg)kinderen en kleinkinderen (ruim dertig in totaal) en andere geliefden alvast mijn vijftigste verjaardag te vieren. Het vieren van mijn kroonjaren is op mijn veertigste begonnen, nadat mijn pleegzoon Haruna is overleden en ik besepte hoe waardevol het is om af en toe allemaal bij elkaar te zijn. Ik kijk dan ook enorm uit naar 30 december.

Ik wil ook u allen, mede namens de kinderen en medewerkers van Foundation Onyame in Ghana goede feestdagen en een gezegend nieuw jaar wensen •

reisverslag gerda en wim

Van vrijdag 20 oktober t/m maandag 6 november zijn bestuursleden Gerda en Wim naar Ghana gereisd om samen met Marleen de projecten te bezoeken. Het was een bijzondere, enerverende en indrukwekkende reis.

We hebben deze reis met alle mensen kennis kunnen maken die we hiervoor alleen maar van naam kenden, zoals Vida, Sarah, Lydia, Evelyn, Godfrey, Abby en Rosemary. We begonnen onze reis in Olebu waar we, terwijl we acclimatiseerden, kennis maakten met de leiding en kinderen van het opvanghuis in Olebu. Het is geweldig om te ervaren hoe de kinderen daar opgenomen zijn en als in een 'normaal' gezin kunnen opgroeien. Het is moeilijk te beseffen dat zulke lieve kinderen vanwege hun ziekte, handicap of familieomstandigheden geen toekomst in Ghana zouden hebben. Bewondering ook voor Sarah die goed voor alle jongens en meisjes zorgt, samen met Emilia en Cora (vrijwilligster uit Nederland die daar tot begin december is). We namen een kijkje in de medische 'noodruimte'. We ontmoetten Lydia, haar man Paul en zoontje Levi. Op de dag voor onze aankomst heeft Lydia haar Bachelor-graad behaald aan de Landbouwuniversiteit in Cape Coast en dat ook nog als tweede van haar jaar. Een geweldige prestatie: met een kindje en ook nog de zorg voor haar twee jongere zusjes.

Wim: ik was erg onder de indruk van het functioneren van de medische 'noodruimte'. Zo klein en eenvoudig, maar zo bijzonder effectief. Geweldig hoe Evelyn, Vida en Sarah dit werk doen.

Medische hulp in Olebu

's Maandags reisden we samen met Marleen en Vida af naar het noorden van Ghana. Onderweg stopten we in Kpembe, waar we de familie van Haruna bezochten. Dankzij de graanmolen die zij als microkrediet hebben ontvangen, is het hun gelukt om als familie een goed bestaan op te bouwen. Een enorm succesverhaal als je hoort hoe dat allemaal gegaan is.

Vroedvrouw in Binbini

Daarna naar Chera. Samen met manager Joseph bezochten we de kliniek waar we medewerkers Mozes en Fatima ontmoetten. Vida neemt de begeleiding van dit project steeds meer over van Marleen. Naast het werk in de kliniek bezoeken Mozes en Fatima ook de negen omliggende dorpen in het gebied met in totaal zo'n 5.000 inwoners. Zij geven medische zorg en voorlichting en ondersteunen de door Marleen en Vida getrainde vroedvrouwen. We ontmoetten een aantal chiefs van dorpen. Het was bijzonder om te ervaren hoe dankbaar zij zijn voor het werk wat Onyame hier doet. Juist hier, op het platteland, waar ze het gevoel hebben door de overheid in de steek gelaten te worden.

Verder op weg naar Sandema stopten we nog in Bolgatanga waar we het kindertehuis voor straatkinderen van Marleen's vriendin Laadi bezochten.

In het opvanghuis in Sandema ontmoetten we Noah, Rosemary, Atimlie en natuurlijk de kinderen. Op de dag na aankomst hier hadden we een volle agenda. Eerst bezochten we Junior, een jongen die HIV heeft en waar het tijdens het vorige bezoek van Marleen niet goed mee ging. Gelukkig ging het nu beter en zag hij er goed uit. Daarna naar Comfort, een welbekende van ons en een schitterend voorbeeld van hoe microkredieten een succes kunnen zijn. Wat een geweldige en energieke vrouw.

In Fumbisi hadden we een ontmoeting met de vrouwengroepen die microkredieten ontvangen. Er waren zo'n 50 mensen aanwezig; bijna alle groepen waren vertegenwoordigd. In deze ontmoeting konden de mensen aangeven hoe het ging en vragen aan ons stellen. Verschillende groepen gaven aan erg dankbaar te zijn omdat het hen helpt een zelfstandig bestaan op te bouwen. Een vrouw zei dat ook de relatie met haar man sterk verbeterd is, omdat zij nu ook voor een inkomen zorgt.

Ontmoeting met de vrouwengroepen in Fumbisi

Wim: ik vond dit een zeer indrukwekkende ontmoeting. Die oprechte dankbaarheid van de mensen voor het kleine zetje wat we geven, terwijl ze het daarna toch zelf moeten waarmaken. Ook het besef dat zo'n 200 vrouwen (en een aantal mannen) een microkrediet ontvangen en dat daarmee zo'n 800 tot misschien wel 1000 mensen mee geholpen worden. Onvoorstelbaar!

We bezochten het huis van Vida in Doninga en bekeken daar ook het veeteeltproject. Hier fokken we varkens en geiten (in de toekomst misschien ook koeien) die we dan weer uitlenen als microkrediet.

Feest in Sandema

Zaterdagavond was het feest omdat Dave, het zoontje van Desmond (zoon van Vida) en Rosemary, één jaar was geworden. 's Middags was iedereen druk doende met de voorbereidingen. Het werd inderdaad een groot feest waar, na de heerlijke maaltijd, uitbundig gedanst en gezongen werd.

Zondagmorgen naar de openlucht kerk in Doninga en 's middags naar de gezellige markt in Sandema.

Daarna weer terug naar het zuiden. Eerst bezochten we het Mole National Park, waar veel olifanten zitten. Helaas hebben we er maar één, en dan ook nog heel kort, gezien. Wel veel bokken, herten, zwijnen en apen.

We bezochten de dovenschool in Obuasi. Hoewel geen project meer van ons, zijn we er nog wel mee betrokken: Prince Victor coacht sinds medio dit jaar namens ons de schoolleiding. De dovenschool heeft begin dit jaar een Award gekregen van MTN (een netwerk provider) van € 20.000, voor de bouw van een nieuwe school. Hoewel we daar geen bemoeienis mee hebben, maken we ons zorgen dat het enorme gebouw niet voor dat bedrag afgebouwd kan worden. We volgen de ontwikkelingen.

Na de school bezochten we het fort in Elmina, aan de zuidkust van Ghana. Het fort speelde een belangrijke, maar gruwelijke rol in de slavenhandel. Gerda: *Het was ook erg confronterend: een predikant uit Veere, die de slavenhandelaar als een goed mens neerzette, ik kreeg er koude rillingen van en een sterk schaamtegevoel over!*

Weer terug in Olebu hadden we een ontmoeting met de Doninga Association: een groep jonge mensen, veelal met een goede baan, die zich het

lot van de jongeren op het platteland bij Doninga aantrekt. Vele jongeren daar hebben weinig uitzicht op een goede toekomst en trekken daarom vaak naar de grote steden in de veronderstelling dat het daar goed is. Dat blijkt vaak tegen te vallen. Met zo'n 80% van deze jongeren gaat het mis: jongens in de criminaliteit, meisjes in de prostitutie. De Doninga Association heeft het idee opgepakt om een vakschool op te richten waar jongeren een beroep leren. Hierover hebben we van gedachten gewisseld en advies gegeven.

Op onze laatste dag hadden wij een vergadering met het bestuur van Foundation Onyame in Ghana: Abby en Godfrey. Met hen spraken we over de projecten, wat wij gezien en ervaren hadden en ook over de rollen van beide besturen.

's Middags hadden we een ontmoeting met Irene Ayi, de verloskundige die hopelijk binnenkort in de kraamkliniek gaat werken. Als dat doorgaat dan kan eindelijk de kraamkliniek open. Daar zullen we heel erg blij en opgelucht over zijn.

We hebben als gasten genoten van alles wat Marleen ons toonde van alle activiteiten van Onyame in Ghana. Vooral de microkredietprojecten gaven ons een goed beeld van het goede wat Onyame voor met name het armere Noorden betekent. De dankbaarheid van de vrouwengroepen was erg groot naar Onyame toe, maar ondertussen doen zij nu precies waar zij goed in zijn en ze doen het ook echt goed, waardoor ze tot hun eigen vreugde hun kinderen naar school kunnen la-

ten gaan. Een win-win situatie, waar ze uiteindelijk zelf het hardst voor gewerkt hebben!

Gerda: Het was erg leuk om de verschillende persoonlijkheden, die je in alle berichten tegenkomt, nu in het echt te leren kennen: Vida als plagerende 'grandma sister', Abby als wijze en zeer gestructureerde voorzitter van het Ghanese stichtingsbestuur, Godfrey als rustig en zeer behulpzaam mede bestuurslid. Verder waren we zeer onder de indruk van de wijsheid en het geduld van Prince Victor. Heel goed dat hij zijn inzet en tact gebruikt heeft om de zaken rondom de dovenschool van Obuasi meer richting te geven!

We hebben grote bewondering voor de manier waarop Marleen hier al vele jaren aan het werk is, met de tegenslagen die ze had, de problemen die ze tegenkwam, de moeilijke zaken waar ze op stuitte: ze heeft het in die jaren toch voor elkaar gekregen om een netwerk om zich heen te creëren, waarin zich vele betrouwbare en voor Ghana belangrijke mensen bevinden, maar vooral ook fijne Ghanese mensen, die medeverantwoordelijkheid dragen voor het werk van Onyame. Voor Marleen is het haar thuis geworden, dat hebben we nu ook ervaren!

Deze reis was een geweldige ervaring en we hebben een duidelijk beeld gekregen van het werk van Onyame daar ter plaatse. Het geeft ons beter inzicht en begrip en zal ons helpen bij het nemen van besluiten hier in Nederland. Bedankt Marleen dat we mee mochten kijken! ●

V.l.n.r.: Wim, Comfort, Vida en Gerda

kustmarathon

Op zaterdag 7 oktober vond de jaarlijkse Zeeuwse kustmarathon plaats. We hadden gehoopt dat een aantal lopers van de gelegenheid gebruik zouden willen maken om zich voor het werk van stichting Onyame te laten sponsoren.

Hoewel dat niet gelukt is, kregen twee vriendinnen van Onyame het leuke idee om, in plaats van te lopen, zich te laten sponsoren voor het rijden van de kustroute op een tandem. De dames trostseerden weer en wind, hielden ons op de hoogte via facebook en volbrachten de tocht.

De volgende dag lieten Tineke, bestuurslid van Onyame, en haar zoon Jordy zich sponsoren voor het wandelen van dezelfde route. Ook zij volbrachten deze opgave. Met elkaar haalden ze ruim 3000 euro op voor zonnepanelen voor het Sandema fosterhome. Aan alle sportievelingen en donors heel hartelijk dank voor jullie inzet en support! •

muziekmiddag

Op zondag 4 maart wordt er in de Mozeskerk in Biezelinghe weer een muziekmiddag gehouden. Deze keer wordt hieraan meegewerkt door Arjo Gouw (orgel) en de koren Nova Musica uit Kapelle en Testimony uit Goes.

Zoals gebruikelijk zal er ook een en ander worden verteld over het werk van de stichting. De toegang is vrij, wel zullen er een collecte en verloting worden gehouden ten bate van Onyame. Nadere details over en toevoegingen aan het programma zullen via Facebook en de website worden gegeven. •

van het bestuur

Het jaar is weer bijna ten einde en de Kerstdagen staan weer voor de deur. Als bestuur willen wij iedereen die ons in 2017 op welke manier dan ook heeft gesteund en geholpen heel hartelijk danken. Het is dankzij al die mensen, kerken en bedrijven die hun bijdrage geven aan de stichting dat Onyame het werk in Ghana kan doen. Ook in 2018 hopen we weer veel voor de mensen in Ghana te mogen betekenen. Wij wensen iedereen gezegende Kerstdagen en een gezond en gelukkig 2018.

over stichting onyame

Al bijna 15 jaar werkt stichting Onyame in Ghana aan armoedebestrijding. We werken vanuit de overtuiging dat God overall is en ons aanmoedigt om samen aan een betere wereld te werken. We zijn in Ghana actief op het gebied van landbouw, gezondheidszorg, scholing en microkredieten. Verder willen we de mensen in Europa bewust maken van en betrekken bij ontwikkelingswerk. De projecten in Ghana worden gecoördineerd en begeleid door Marleen van Iwaarden-van Asselt. Onyame heeft zowel in Nederland als in Ghana een bestuur om haar te ondersteunen.

blijf op de hoogte!

De nieuwsbrief van Onyame verschijnt twee keer per jaar. Een adreswijziging of uitschrijving voor deze nieuwsbrief kunt u doorgeven via info@onyame.nl of telefonisch via 0113 - 34 1167.

Kijk ook eens op onyame.nl en op **facebook** (Onyame Ghana) voor de meest actuele informatie.

samenstelling bestuur

<i>voorzitter</i>	Wim Loomans
<i>penningmeester</i>	Evert van Asselt
<i>secretaris</i>	Gerda Dousma
<i>algemene leden</i>	Tineke Lucasse Ronald Wagenaar

contact

<i>e-mail</i>	info@onyame.nl
<i>telefoon</i>	0113 - 34 11 67
<i>IBAN</i>	NL62 RABO 0380 5469 14 t.n.v. Stichting Onyame
<i>RSIN</i>	812 694 958